పత్తేదారీ!

రంగు రంగుల పుస్తకాలు అరడజను కొని బిల్లు చెల్లించి చిల్లర తీసుకుంటూన్న రామ్మూర్తి చెవులు నిక్కబొడుచుకున్నాయి.

ఆ నిక్కబొడుచుకున్న చెవుల్లో ఒకదాన్లోంచి లోపలికి పోయిన "దొంగ... దొంగ" అన్న కేకలు రామ్మూర్తి చేతుల్లోని పుస్తకాల అట్టలమీద టెక్నికలర్ మెరుస్తూన్న ప్రఖ్యాత పత్తేదారు మహాశయుల చేతుల్లోని జోడు గుళ్ళ పిస్తోళ్ళల్లోంచి దూసుకురాబోతున్న తూటాల్లా రెండో చెవిగుండా రివ్వున దూసుకుపోయాయి.

రామ్మూర్తి బుర్ర క్షణంలో సగకాలంపాటు అతని అభిమాన డిటెక్టివ్ తాలూకు సుప్రసిద్ధ వాహనపు స్పీడులో ఆలోచించగా కాళ్లు మరింత వేగంతో బయటికి దూకేయి.

బయట పేవ్‌మెంటుమీద ఓ పెద్దమనిషి ఆయాసంతో ఒగరుస్తూ కేకలు పెడుతున్నాడు.

"సినిమాల్లో వినాయకుడి వేషాలకు అచ్చుగుద్దినట్టు సరిపోతాడు." అంది రామ్మూర్తి బుర్రలోని ఒక భాగం ఆ పెద్దమనిషి ఆకారాన్ని చూసి.

"ఛత్ ! నోర్ముయ్యి ! హాస్యాలకు వేళాపాళా లేదా యేం. చూడు పాపం ఎలా ఆయాసపడుతున్నాడో" ! అంది అదే బుర్రలోని రెండో భాగం.

అప్పటికే ఆ పెద్దమనిషి చుట్టూ పదుగురయి పోగై ప్రశ్నలు గుప్పించ సాగేరు.

వారందరి తలలమీదుగా ఆ ప్రక్క సందులోకి చూస్తూ బావురు ఏడుపు మొహంతో చెప్తున్నాడా మనిషి. "పట్టపగలే ఎంత దారుణమండీ ! ఆ దుష్టు మూర్ఖు ఇలా వచ్చి రిక్షాకోసం చూస్తూ ఇలా నిలబడి ఇలాగా పడి నిముషా అన్నా కాలేదండీ ! ఇంతలో ఇలా కత్తిరించి అలా తుర్రు మన్నాడా దొంగవెధవ."

రామ్మూర్తి కళ్ళు మెరిశాయి. చేతిలోని అరడజను సరికొత్త డిటెక్టివ్ నవలల్నొకసారి తడుముకున్నాడు. వాటి అట్టలమీద కళ్ళు చెదరగొట్టే రంగుల్లో దర్శనమిస్తున్న తన అభిమాన డిటెక్టివ్ల సాహసకృత్యాలను ఓసారి నెమరు వేసుకొన్నాడు. వారి ప్రక్కనే సాహస విక్రమార్కులైన దొంగలూ, హంతకులూ వంకర మొహాల్తో, దొంగచూపుల్తో, చేతుల్లో బాకుల్తో, పిస్తోళ్ళతో టెక్నికలర్ ప్రింటులో మరింత భయంకరంగా కనుపిస్తూ రామ్మూర్తి కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తున్నారు.

ఇవన్నీ చూసి రామ్మూర్తి ఉత్తేజితుడయ్యాడు. ఒకసారి కళ్ళుమూసుకుని తన అభిమాన డిటెక్టివులందర్నీ స్మరించాడు. ఆనీ శుభక్షణాన్నుండి వారి అడుగుజాడల్లో

నడువబోతున్నాడు. ఫలానా కాలేజీ స్టూడెంట్ రామ్మూర్తి ఈ నిముషాన్నుంచీ పత్రేదారు రామ్మూర్తి కాబోతున్నాడు.

ఇదెంత చరిత్రాత్మకక్షణం.

రామ్మూర్తి జేబులో[illegible] నోట్ బుక్ తీశాడు. అందులో [illegible] పన్నె[illegible] పజిల్లోలా తానెంతో కాలంగా పోగుజేస్తూ వచ్చిన పెద్దల [illegible] సమూహంతో అతని [illegible] ప్రశ్న[illegible] [illegible].

పెన్సిల్ తీసి రెండో చేత పట్టుకొని ఆ పెద్దమనిషి ముందుకు [illegible]:

"అయ్యా...!"

[illegible] మహాశయులందరి కళ్ళూ రామ్మూర్తివంక తిరిగాయి.

"[illegible] దయచేసి నేనడిగే వివరాలు చెప్పండి! మీ పేరు?"

కొన్ని జతల కళ్ళు రామ్మూర్తిని నఖశిఖ పర్యంతం వింతగా వీక్షించేయి. బ్రిల్లిన్ గుడ్డల్లో, కూలింగ్ గ్లాసుల్లో ఆ వేసంగి మిట్ట మధ్యాహ్నపు ఎండలో రామ్మూర్తి మెరిసి పోతున్నాడు.

ఏమనుకున్నాడో గాని ఆ పెద్దమనిషి రామ్మూర్తి అడిగీ అడగ్గానే ఊరూ, పేరూ, వృత్తీ అన్నీ వివరంగా చెప్పాడు. మొత్తంమీద సారాంశ మేమంటే ఆయన బ్యాంకులో డ్రాఫ్టు మార్చుకొచ్చి ఆ వెయ్యి రూపాయలూ భద్రంగా

జేబులో పెట్టుకుని ఇక్కడ ఇలా నిలుచుని వుండగా ఎవడో కొట్టేసి అలా ఆ సందులోకి ఉడాయించాడు.

సంగతంతా అరటిపండు ఒలిచి నోట్లో కుక్కినట్టుగా అరక్షణంలో వివరించేడాయన. కాని రామ్మూర్తి పెద్ద చిక్కులో పడ్డాడు. డ్రాఫ్టు అంటే ఏమిటో, దాన్ని బ్యాంకులోనే ఎందుకు మార్చాలో అర్థంగాలేదు రామ్మూర్తికి. చెక్కుల్ని గురించీ, సేవింగ్సు ఎకౌంట్లను గురించీ మాత్రమే తెలిసిన తన విజ్ఞానానికి తనమీదే మండుకొస్తోంది రామ్మూర్తికి.

షెర్లాక్ హోమ్సునీ, షత్తేదారు, అరవిందుణ్ణి లేటెస్టు కుర్ర, ముసలి డిటెక్టివుల్నీ గుర్తుచేసుకుని ప్రశ్నలను ఉపక్రమించాడు రామ్మూర్తి.

"మీ డబ్బు పోయినట్లు మీకు ఎప్పుడు ఎలా తెలిసింది?" ప్రశ్నించాడు రామ్మూర్తి.

"ఇప్పుడేగదయ్యా! ఇలా రిక్షాకోసం చూస్తూ సిగరెట్టు ముట్టించుకుని అగ్గిపెట్టె జేబులో పెడుదునుగదా, గుండె లాగిపోయాయి. అగ్గిపెట్టె క్రిందపడిపోయింది. జేబు కత్తిరించబడి ఉంది" అన్నాడాయన విసుగ్గా.

క్షణమాగి ఊపిరి తీసుకుని ఆయన తిరిగి చెప్పసాగేడు. "దాంతో తల తిరిగిపోయింది. ఆదుర్దాగా చుట్టూ చూద్దును గదా, ఆ సందులోకే ఎవడో బొడ్లో ఏదో దోపుకుంటూ చుట్టూ దొంగచూపులు చూస్తూ జారుకుంటున్నాడు. వాడు బొడ్లో దోపుతున్నది నా పర్సులాగే కనుపించి వెంటనే కేకలు

వేశాను. అది విని ఇక్కడ డ్యూటీలోవున్న పోలీసాయన వాడి వెంటపడ్డాడు." అని ఓ నిట్టూర్పు విడిచాడాయన.

"పోలీసు వెంటపడ్డాడన్నమాట. అయితే ఫర్వాలేదు. దొంగను ఈపాటికి ఇటు లాక్కొస్తూనే ఉండొచ్చు." అని అక్కడ మూగినవారిలో ఓ దివ్యదృష్టిగల వ్యాఖ్యాత శెలవిచ్చాడు.

ఆ మాటలు రామ్మూర్తికి కంపరమెత్తించాయి. అసలే తన మొదటి కేసు ఖూనీ కేసు కాకుండా చోరీ కేసయినందుకతను బాధపడుతున్నాడు. ఆ దొంగ వెధవ మరీ చేతకానివాడిలా ఉన్నాడుగాని లేకపోతే ఆ కత్తెర ఏదో ఈ పెద్దమనిషి బొజ్జలో దోపి దర్జాగానే జేబులోంచి డబ్బు తీసుకొని మాయంకాగూడదూ. అదలా ఉండగా పట్టపగలు నడిరోడ్డున వేయి రూపాయలు కొట్టేసిన గజదొంగను ఓ మామూలు పోలీసువాడు పట్టుకోవడమా...! ఛ! ఛ...! సర్కిలినస్పెక్టరయినా ఇంత పెద్ద కేసును పరిష్కరించగలడా.. లేదు... లేదు. అలా ఎన్నటికీ జరగదు.

రామ్మూర్తి తన చేతుల్లోని పుస్తకాల అట్టలమీది అభిమాన డిటెక్టివుల్ని మరోసారి చూసుకున్నాడు. అవును! ఈ మహాపురుషులు మాత్రమే ఇలాంటి గజచోరీ కేసుల్ని పట్టుకోగలరు. వారి శిష్యుడయిన తాను ప్రయత్నిస్తే ఫలితం ఉండకపోదు.

ఈ ఆలోచనల్తో రామ్మూర్తికి ఆవేశం ముంచుకు వచ్చింది. తిరిగి ధీమాగా ప్రశ్నించేడు.

“ఆ దొంగవెధవ అలా పారిపోతుంటే మీరావు అమాంతంగా వాడిమీదకురికి వాడిపీక పట్టుకోక ఊరికే కేకలేసి వాడు పారిపోవటానికి కెందుకవకాశమిచ్చారు?”

ఆ పెద్దమనిషి జవాబివ్వకుండా తలొంచుకున్నాడు. ఇంతలో ఆ గుంపులోంచి ఎవరో అరిచారు. “ఆ మాత్రం తెలీదటయ్యా! అంత పెద్ద బొజ్జతో ఆయన ఎలా దూకగలడు.”

ఈ జవాబుతో ఆ పెద్దమనిషీ, రామ్మూర్తి కూడా ఉలిక్కిపడ్డారు.

ఆయన కోపంగా గుంపువైపు చూసి రామ్మూర్తి వంక తిరిగి అడిగాడు “నన్నింతెగా అడుగుతున్నారుగదా. అయ్యా ఇంతకీ తమరెవరు?”

రామ్మూర్తి క్షణకాలం నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. ఆయన తననిలా ప్రశ్నిస్తాడనుకోలేదు తన అభిమాన డిటెక్టివ్‌లంతా ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎవరిని ఎలా ప్రశ్నలడిగినా ఎంతో వినయంగా జవాబులిస్తారే! చివరికి పెద్దపెద్ద పోలీసు ఆఫీసర్లు సైతం వారిని నెత్తికెక్కించుకుంటారే! వారిని ఎవరయినా యింతవరకూ “మీరెవరు?” అని అవమానించగలిగారా!

తననలా ప్రశ్నించినందుకు రామ్మూర్తికి ఆ పెద్దమనిషిమీద మండుకొచ్చింది. కాని డిటెక్టివులు ఎంతో ఓర్పుతో పనిచేయాల్సి వుంటుందని తన అభిమాన పత్తేదార్లనేకులు ఏదో ఒక సందర్భంగా తమ అసిస్టెంట్లతో చెప్పుండగా తాను చదివాడు కూడాను. అందులోనూ ఇదే తన

మొదటికేసాయె. అందువల్ల అతి ప్రయత్నంమీద తన ఆగ్రహాన్ని అణచిపెట్టుకున్నాడు.

అయితే ఇప్పుడేం చేయాలి ? రామ్మూర్తి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు. ఆ దొంగను పట్టుకోవాలి. ఈ గజ చోరీ కేసును పరిష్కరించాలి. ప్రఖ్యాత ప్తేదారు రామ్మూర్తి ఘనతను, శక్తిసామర్ధ్యాలను చోర, చోరేతర ప్రపంచానికి చాటాలి. అప్పుడు ఈ పెద్దమనిషే ఈ నా డిలా తనను ప్రశ్నించినందుకు కాళ్ళమీద గాళపోయినా కనీసం చేతులమీద పదయినా క్షమాపణ చెప్పుకోవాలి.

ఈ ఆలోచనల్లో రామ్మూర్తి ఆ గుంపులోంచి బయట పడ్డాడు. ఆ పెద్దమనిషి డబ్బు పోగొట్టుకొని ఇంకా పావుగంటన్నా కాలేదు. ఆ దొంగా, ఆ పోలీసూ ఈ సందులోంచే పరుగెత్తారుగదా. ఈ సరికి మహాఅయితే ఓనాలుగు ఫర్లాంగులు పోయుంటారు. తాను టాక్సీలో దూసుకుపోతే పోలీసుకన్నా ముందుకుపోయి అరనిమిషంలో ఆ గజదొంగను పీకమీద వా ేసి పట్టుకోగలడు.

రామ్మూర్తికి క్రొత్తశక్తి పట్టినట్లయింది. తన అభిమాన డిటెక్టివులంతా ఆ క్షణాన తన్నావేశించినట్లయింది. మరి ఆలోచించకుండా అలా ఆ పేవ్‌మెంటు వారనే ఆగివున్న కారులోకి దూకేశాడు. తలుపు దభాలున మూసి "పోనీ... పోనీ...ఆ ప్రక్కసందులోంచి పోగలిగినంత వేగంగా పోనీ! నే నెవర్నో తెలుసా! ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్ రామ్మూర్తిని." అని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఇంతసేపూ స్టీరింగుమీద ఆనుకుని ప్రక్క షాపుల్లో బేరం చేస్తున్న ఆడవాళ్ళవంక పరధ్యాన్నంగా చూస్తున్న డ్రైవరు ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు.

వెనుక సీట్లో కూర్చున్న రామ్మూర్తి ఆ డ్రైవరు మొహంచూసి అంతకన్నా ఎక్కువగా ఉలిక్కిపడ్డాడు. అతని గుండెల్లో అయిదారు బాంబు లొక్కసారిగా ప్రేలినట్లయింది. "మీరా! ప్రిన్సిపాల్ గారూ! క్షమించాలి! టాక్సీ అనుకున్నాను" అంటూ ఆ కార్లోంచి బయటపడ్డాడు.

"అరి భగవాన్! ఎంతపని జరిగిపోయింది. ఇంకా దీన్ని రేపు ఆఫీసుకు పిలిచి కాలేజీలోంచి పొమ్మనడు గదా!" అనుకుంటూనే రామ్మూర్తి అటు ఖాళీగా వస్తున్న ఆటోరిక్షాను చూసి ఆపమని సంజ్ఞ చేస్తూనే అందులో కూర్చున్నాడు.

అవునుమరి, తన అభిమాన డిటెక్టివులంతా ఇలాగా దూకేస్తూంటారేగాని వాడు ఆపేదాకా ముసలివాళ్ళలా ఆగి ఎక్కరుగదా. వెధవది టాపుతగిలి తల బొప్పికట్టినట్టే వుంది. అయినా తాను చేయబోతున్న మహాత్కార్యంముందు ఇలా బొప్పి ఒక లెక్కలోదా.

ఆటోరిక్షా నాలుగు ఫర్లాంగులు దాటింది. ఇరుకు దిగుడుగా వున్న సందుగొందులన్నీ దాటి సిమెంటు రోడ్డు మీదికొచ్చి మరి నాల్గు మైళ్లు కూడా దాటింది. రామ్మూర్తి తన రెండుకళ్లూ రిక్కించి జాగ్రత్తగా రోడ్డంతా పరీక్షిస్తున్నాడు. కాని ఇంతవరకూ ఎక్కడా ట్రాఫిక్ పోలీసుగాని, వాడి చేత తరుమబడుతూన్న గజదొంగ గాని ఎదురవ్వలేదు.

ఆటో ముందుకు పోతూన్నకొద్దీ రామ్మూర్తి ఉత్సాహం నీరుగారిపోజొచ్చింది. పదిహేను నిమిషాల క్రితం బొడ్లో పర్సుతో ఇటు పరుగెత్తిన ఆ దొంగవెధవ ఇంతలో ఎలా మాయమయ్యాడు? ఆ ట్రాఫిక్ పోలీసు ఎక్కడ తగలడ్డాడు? ఒకవేళ వాళ్ళిద్దరూ లాలూచీపడి చెరిసగం పంచుకొని మాయమవలేదుగదా! అని సతమతం కాసాగాడు.

ఆటోరిక్షా తిరిగి, తిరిగి బయలుదేరిన చోటికే వచ్చి ఆగింది. అందులోంచి జీవచ్ఛవంలా దిగాడు రామ్మూర్తి.

ఆ పెద్దమనిషి ఇంకా అక్కడే ఉన్నాడు. చుట్టూవున్న గుంపు మరింత పెద్దదయింది. కాని రామ్మూర్తికి యీసారి అటుపోవటానికి మనస్కరించలేదు. ఈ రోజున తన ప్రథమ ప్రయత్నమిలా విఫలమయ్యింది. తన మొట్టమొదటి కేసే ఫేలయ్యింది. ప్రొద్దున్నే లేవగానే తానెవరి మొహం చూసిందీ గుర్తుకురాలేదు రామ్మూర్తికి. బహుశా రాత్రి చదువుతూ ప్రక్కమీద అలాగే వదిలేసిన తన అభిమాన డిటెక్టివ్ నవల అట్టమీది తన అభిమాన పత్తేదారు పంచరంగుల మొహాన్నే చూసుండాలి అని అనుమానించసాగేడు రామ్మూర్తి.

ఇలా ఆలోచిస్తూ, అనుమానిస్తూ రామ్మూర్తి ప్రక్కనున్న కిళ్ళీషాపుకు పోయి సోడా త్రాగి చిల్లరకోసం జేబులో చేయి పెట్టాడు. చిల్లరతోపాటు పొడవాటిదేదో చేతికి తగి

లింది. ఏమిటా అని బయటికి తీసి చూశాడు. అది సైకిలు తాళంచెవి.

రామ్మూర్తి తొందర తొందరగా బుక్‌స్టాలు వద్దకు నడిచాడు. ఖాళీగావున్న బుక్‌స్టాల్ వరండా చూడగానే రామ్మూర్తి గుండెల్లో మరో అయిదు బాంబులు ఒక్క సారిగా పేలాయి. ఆదుర్దాగా బుక్‌స్టాల్‌లోనికి పోయాడు.

"అనేకమంది వస్తూపోతుంటారు. ఏది ఎవరిదో మేమెలా కనిపెట్టి ఉండగలమండీ!" అని మర్యాదగానే మందలించాడు బుక్‌స్టాల్ మేనేజరు.

రామ్మూర్తికి ఏమనటానికీ పాలుపోలేదు. ప్రఖ్యాత పత్తేదారు రామ్మూర్తి సరికొత్త రాలీ సైకిల్ని పట్టపగలు మారుతాళంతో హత్యచేసినవాడు ఎంత సాహసుడై వుండాలి. వాడి గుండెలు దేనితో తయారయి వుండాలి?

ఇలా ఆలోచిస్తున్న రామ్మూర్తి బుర్రలో హఠాత్తుగా మెరుపు మెరిసినట్లయ్యింది. జేబులోంచి నోట్‌బుక్ తీసి జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు. అతని కళ్ళు విజయగర్వంతో మెరిశాయి.

నిట్టూర్చి? నిల్చున్న చోటినుంచి పరుగు పుచ్చుకున్నాడు పత్తేదారు రామ్మూర్తి. పోలీసు స్టేషన్లో తన సైకిలు నంబర్ను రిపోర్టు చేసేందుకు.

★